

Αριθμός Απόφασης 48Τ /2013
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
(Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Ελένη Παρπούλα,
Πρόεδρο Πρωτοδικών, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στον Πολύγυρο,
στις 7 Οκτωβρίου 2013, για να δικάσει την ακόλουθη υπόθεση,
μεταξύ :

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ : Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την
επωνυμία "ΓΕΑ – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ & ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ
ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ
ΗΧΟΥ & ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ" και
το διακριτικό τίτλο "ΓΕΑ – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ", που
εδρεύει στη Φιλοθέη Αττικής (Λεωφ. Μεσογείων 231), όπως
εκπροσωπείται νόμιμα, που παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου
δικηγόρου της Γεωργίου Λαγάνη.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ : 1)
κατοίκου 2) Ομόρρυθμης Εταιρίας με την
επωνυμία " ", που εδρεύει στην
, όπως εκπροσωπείται νόμιμα και 3)
του , κατοίκου
που δεν παραστάθηκαν.

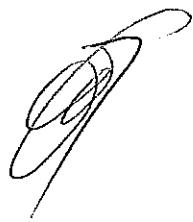
Η αιτούσα κατέθεσε στο Δικαστήριο τη με αριθμό κατάθεσης
1127/351/26.6.13 αίτηση προσωρινής ρύθμισης κατάστασης, για την
οποία ορίστηκε δικάσιμος η παραπάνω αναφερομένη.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, ο
πληρεξούσιος δικηγόρος της αιτούσας ανέπτυξε προφορικά τους
ισχυρισμούς του και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτησή του.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Πριν από την έναρξη της συζήτησης η αιτούσα παραδεκτά, κατ' άρθρα 294, 295 και 297 ΚΠολΔ, με δήλωση του πληρεξούσιου δικηγόρου της, παραιτήθηκε από το δικόγραφο της αίτησής της, ως προς τη γ' των καθ' ων και, επομένως, ως προς αυτήν, η υπό κρίση αίτηση θεωρείται ως μη ασκηθείσα (άρθρο 297 ΚΠολΔ).

Με την υπό κρίση αίτησή της, η αιτούσα εκθέτει ότι, είναι οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί κατά το άρθρο 54 παρ. 4 του ν. 2121/93, έχοντας τις αναφερόμενες στον παραπάνω νόμο αρμοδιότητες διαχείρισης, μεταξύ των οποίων και η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής που προβλέπει το άρθρο 49 του νόμου αυτού για τη χρησιμοποίηση υλικού φορέα ήχου και εικόνας κ.λ.π., για παρουσίαση έργων στο κοινό. Ότι, κατήρτισε τα αναφερόμενα στην αίτηση αμοιβολόγια, τα οποία, σύμφωνα με το άρθρ. 56 παρ. 3 του ν. 2121/93, γνωστοποίησε στο κοινό, δημοσιεύοντάς τα στις κατονομαζόμενες στην αίτηση εφημερίδες και ότι κάλεσε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου, μεταξύ των οποίων τους α' και β' των καθ' ων, να προσέλθει σε συμφωνία για την καταβολή εύλογης και ενιαίας, κατά το παραπάνω άρθρο 49 του Ν 2121/93 αμοιβής, οι τελευταίοι, όμως, αρνήθηκαν την καταβολή τέτοιας αμοιβής και την οποιαδήποτε σχετική διαπραγμάτευση, παρότι κατά τους θερινούς μήνες των ετών 2010 - 2013 χρησιμοποιούσαν στα καταστήματά τους, κατά τη διάρκεια λειτουργίας τους, μουσική από υλικούς φορείς ήχου, με μουσικό ρεπερτόριο που προσδιορίζεται στην αίτηση, αναφέροντας δειγματοληπτικά έργα Ελλήνων και αλλοδαπών καλλιτεχνών. Εκθέτει στη συνέχεια ότι, με βάση τις ελάχιστες κατ' έτος επί μέρους αμοιβές, που καθορίζονται για τα επίδικα έτη 2012-2013 ο α' και 2010 - 2013

η β' στα αμοιβολόγια που συνέταξε, σε εφάπαξ ποσά, για επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη, όπως αυτές των α' και β' των καθ' ων και οι οποίες (αμοιβές) συναρτώνται με το εμβαδόν και τη διάρκεια της λειτουργίας χρήσης τους, η συνολική εύλογη αμοιβή, που οφείλουν οι τελευταίοι για τις προαναφερόμενες χρήσεις, ανέρχεται στα ποσά των 4.200,00 και 10.000,00 € πλέον ΦΠΑ 23%, αντίστοιχα. Με βάση το ιστορικό αυτό, ζητά η αιτούσα, επικαλούμενη επείγουσα περίπτωση, να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησαν οι α' και β' των καθ' ων, μεταδίδοντας μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση στα καταστήματά τους, κατά τα παραπάνω έτη, στα ως άνω ποσά των 4.200,00 και 10.000,00 €, αντίστοιχα, να υποχρεωθούν αυτοί να της καταβάλουν το ήμισυ των εν λόγω ποσών, να υποχρεωθούν να προσκομίσουν τους καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα επίδικα διαστήματα, προκειμένου να προβεί η αιτούσα στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και να καταδικαστούν οι καθ' ων στην πληρωμή των δικαστικών της εξόδων. Η αίτηση αρμοδίως εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ.) και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ.1, 49, 54 - 58 του ν. .2121/93, 2, 3, 4, 5, 7, 12 του ν. 2054/92, 682 επ., 728 παρ. 1 περ. ζ', 729 παρ. 2, 731, 732 και 176 ΚΠολΔ, 901 επ. ΑΚ. Πρέπει, επομένως, η αίτηση, να ερευνηθεί περαιτέρω και κατ' ουσίαν, ερήμην των α' και β' των καθ' ων, οι οποίοι, παρότι κλητεύθηκαν νόμιμα και εμπρόθεσμα (βλ. υπ' αριθμό 1986 και 1985/4.7.13 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή), εν τούτοις δεν εμφανίστηκαν κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από το οικείο έκθεμα. Η διαδικασία,

όμως, θα προχωρήσει να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (ΤΖΙΦΡΑΣ Ασφαλιστικά Μέτρα Έκδ. 1980 σελ. 43).

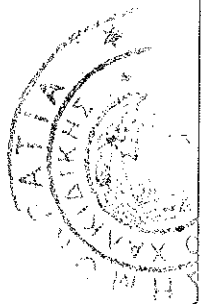
Από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης του μάρτυρα απόδειξης, κατοίκου, υπαλλήλου της αιτούσας και των εγγράφων που η τελευταία νόμιμα επικαλείται και προσκομίζει, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα : η αιτούσα τυγχάνει ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης του συγγενικού δικαιώματος του άρθρου 49 παρ. 1,2,3 ν. 2121/93, στην οποία έχει ανατεθεί από τα μέλη της, μουσικούς ερμηνευτές - τραγουδιστές και παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, κατάλογο των οποίων προσκομίζει και ενσωματώνει και στην υπό κρίση αίτησή της, η διαχείριση των συγγενικών δικαιωμάτων τους, για το σύνολο του ρεπερτορίου τους, μεταξύ των οποίων η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του Ν 2121/93 και συνεπώς νομιμοποιείται κατά τεκμήριο, σύμφωνα με τα άρθρα 55 παρ. 2 και 58 του ίδιου νόμου, να ενεργήσει δικαστικά για τη διαχείριση ή προστασία εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό τους δικαίωμα και είναι αντικείμενο διαχείρισης αυτών, αφού προσκομίζει τους πίνακες των μελών της και δηλώνει ότι έχει αυτή την εξουσία και, επομένως, νομιμοποιείται για την επιδίωξη του καθορισμού και της επιδίκασης της εύλογης αμοιβής τόσο ημεδαπών όσο και αλλοδαπών φορέων συγγενικών δικαιωμάτων (βλ. υπ' αριθμό πρωτοκόλλου 17817/30.1.12 βεβαίωση του οργανισμού πνευματικής ιδιοκτησίας). Ειδικότερα, ως προς τους αλλοδαπούς φορείς, πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα, ως μόνος, πλέον, στην ημεδαπή, οργανισμός διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων των μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών, έχει συνάψει με αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας (όπως, ενδεικτικά, με τον Γερμανικό «GVL» τον Γαλλικό «SPEDIDAM» τον Ιταλικό «SCF», τον Βρετανικό «PPL», το σουηδικό "IFPI SVENSKA

GRUPPEN" κ.α.), με βάση τις οποίες νομιμοποιείται για τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί μουσικοί, ερμηνευτές και παραγωγοί για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, σύμφωνα και με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, όλα τα μουσικά έργα, ακόμη και τα προερχόμενα από χώρες που δεν έχουν κυρώσει την προαναφερόμενη Σύμβαση της Ρώμης της 26.10.61, σε χρονικό διάστημα τριάντα ημερών από την πρώτη δημοσίευσή τους, με βάση τις ανάγκες της αγοράς σε παγκόσμια κλίμακα και την ραγδαία εξάπλωση των παλαιών και νέων εξελιγμένων και ταχύτατων μέσων επικοινωνίας (όπως π.χ. το διαδίκτυο) δημοσιεύονται και παρουσιάζονται στην Ελλάδα, όπως σε όλη την Ευρώπη και συνεπώς, σύμφωνα με όσα αναφέρονται σχετικά στη νομική σκέψη της παρούσας, οι αιτούντες νομιμοποιούνται σε κάθε περίπτωση και κατά τεκμήριο και ως προς τους αλλοδαπούς φορείς των συγγενικών δικαιωμάτων, στους οποίους σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις του ν. 2054/92 παρέχεται «εθνική μεταχείριση» στην περίπτωση της «σύγχρονης δημοσίευσης». Η ίδρυση της αιτούσας έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 54 - 57 του ν. 2121/93 και η λειτουργία της εγκρίθηκε με τη με αριθμό ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043/9.12.11 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, που δημοσιεύθηκε νόμιμα στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ Β' 3245/30.12.11), ο οποίος και ελέγχει, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 54 του ν. 2121/93, την αντιπροσωπευτικότητά της, με βάση το ρεπερτόριο που διαχειρίζεται και τους καλλιτέχνες που καλύπτει, ενεργεί δε στο όνομά τους για το μουσικό ρεπερτόριο που διαχειρίζεται και την αντιπροσωπευτικότητά της έχει κρίνει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.). Τα μοναδικά μέλη της αιτούσας, οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης Grammo, Ερατώ και Απόλλων, στα πλαίσια

των αρμοδιοτήτων τους είχαν συντάξει από κοινού κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτεί από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), τον οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ.1 του Ν. 2121/93, γνωστοποίησε στο κοινό, με τη δημοσίευσή του στις εφημερίδες πανελλαδικής κυκλοφορίας «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» (15.9.00), «ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ» (14.9.00) και «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» (14.9.00). Οι παραπάνω είχαν ήδη συντάξει και γνωστοποιήσει στο κοινό ενιαίο αμοιβολόγιο, που είχε δημοσιευτεί στις εφημερίδες "ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ" (2.5.03), "ΑΥΓΗ" (6.6.03) και "ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ" (2.5.03) και επαναδημοσιεύτηκε στις εφημερίδες "ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ" (19.4.12), "ΑΥΓΗ" (20.4.12) και "ΚΕΡΔΟΣ" (20.4.12). Με τα παραπάνω αμοιβολόγια, κάλεσαν τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Σύμφωνα με το νέο αμοιβολόγιο, προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου σε δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα και, όσον αφορά, σε επιχειρήσεις, στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη, χρήσιμη, ή βοηθητική, η εύλογη αμοιβή καθορίστηκε εφάπαξ ετησίως, σε συγκεκριμένο ποσό, ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος. Έτσι, για επιχειρήσεις, στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη (ενδεικτικά ντίσκο, κλαμπ, μπαρ κλπ.) εμβαδού 101 – 200 τ.μ. και 201 - 300 τ.μ., που λειτουργούν μόνο τους θερινούς μήνες (5 μήνες ετησίως), η εύλογη αμοιβή ανέρχεται σε 2.100,00 και 2.500,00 € αντίστοιχα ετησίως, πλέον ΦΠΑ 23%. Μεταξύ των χρηστών αυτών των υλικών φορέων ήχου είναι οι α' και β' των καθ' ων, εκ των οποίων ο μεν α' διατηρεί beach bar με το διακριτικό τίτλο " ", εμβαδού 150 τ.μ., η δε β' διατηρεί κλαμπ με το διακριτικό τίτλο " ", εμβαδού 250 τ.μ., στην " " που λειτουργούν κατά τους θερινούς μήνες, ήτοι 5 μήνες ετησίως. Λαμβανομένων υπ' όψιν, της διάρκειας της λειτουργίας της επιχείρησης των α' και β' των καθ' ων, του αριθμού των πελατών,

που έχουν τη δυνατότητα να εξυπηρετήσουν, του είδους των υπηρεσιών που παρέχουν και της δαπάνης, στην οποία θα υποβαλλόταν, για τη χρήση μουσικής, που είναι απαραίτητη στις επιχειρήσεις τους, τα ανωτέρω ποσά πιθανολογούνται ως εύλογη αμοιβή, κατ' άρθρο 49 του ν. 2121/93, για τη χρήση του προαναφερόμενου μουσικού ρεπερτορίου από αυτούς. Με βάση τα προαναφερόμενα στοιχεία, η εύλογη αμοιβή που οφείλουν να καταβάλουν οι α' και β' των καθ' ων στην αιτούσα για την προαναφερόμενη χρήση υλικών φορέων ήχου, πρέπει να καθοριστεί, για τα επίδικα στα προαναφερόμενα ποσά των 2.100,00 και 2.500,00 € ετησίως, αντίστοιχα και συνολικά σε $(2.100,00 \text{ €} \times 2 \text{ έτη} =) 4.200,00 \text{ €} + 23\% \text{ ΦΠΑ } 966,00 \text{ €} = 5.166,00 \text{ €}$ για τον α' και σε $2.500,00 \text{ €} \text{ ετησίως} \times 4 \text{ έτη} = 10.000,00 \text{ €} + 23\% \text{ ΦΠΑ } 2.300,00 = 12.300,00 \text{ €}$ για τη β', που είναι ίσα με τα αιτούμενα. Τέλος, πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση, αφενός προσωρινής επιδίκασης, στην αιτούσα, του ημίσεως του ποσού της αμοιβής που προσδιορίστηκε ανωτέρω, ήτοι ποσού $(4.200,00 \times \frac{1}{2} =) 2.100,00 \text{ €} + 23\% \text{ ΦΠΑ } 483,00 = 2.583,00 \text{ €}$ για τον α' και $(10.000,00 \times \frac{1}{2} =) 5.000,00 \text{ €} + 23\% \text{ ΦΠΑ } 1.150,00 = 6.150,00 \text{ €}$ για τη β', καθόσον πολλοί από τους δικαιούχους αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των βιοτικών τους αναγκών, ενώ επείγει και η κάλυψη της εξόδων της αιτούσας, αφ' ετέρου να υποχρεωθούν οι α' και β' των καθ' ων να παραδώσουν στην αιτούσα τους καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα επίδικα έτη, ώστε να καταστεί δυνατή η διανομή μεταξύ των δικαιούχων.

Επομένως, σύμφωνα με τα παραπάνω, η υπό κρίση αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή, ως βάσιμη και κατ' ουσίαν, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό. Τα δικαστικά έξοδα της αιτούσας βαρύνουν τους α' και β' των καθ' ων, λόγω της ερημοδικίας τους (184 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ την αίτηση ως μη ασκηθείσα, ως προς τη γ' των καθ' ων.

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ ερήμην των α' και β' των καθ' ων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που οφείλουν να καταβάλουν οι α' και β' των καθ' ων στην αιτούσα, για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησαν στα αναφερόμενα στο σκεπτικό καταστήματά τους, για τα έτη 2012 – 2013 ο α', στο ποσό των πέντε χιλιάδων εκατόν εξήντα έξι (5.166,00) € και για τα έτη 2010 – 2013 η β', στο ποσό των δώδεκα χιλιάδων τριακοσίων (12.300,00) €.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους α' και β' των καθ' ων να καταβάλουν προσωρινά στην αιτούσα το ήμισυ των ανωτέρω ποσών και συγκεκριμένα τον α' των καθ' ων το ποσό των δύο χιλιάδων πεντακοσίων ογδόντα τριών (2.583,00) € και τη β' των καθ' ων το ποσό των έξι χιλιάδων εκατόν πενήντα (6.150,00) €.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους α' και β' των καθ' ων να παραδώσουν προσωρινά στην αιτούσα αντίγραφα των καταλόγων με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν ο μεν α' τα έτη 2012-2013, η δε β' τα έτη 2010 - 2013.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους α' και β' των καθ' ων στην πληρωμή της δικαστικής δαπάνης της αιτούσας, την οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300,00) €.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στον στις 9. Δεκεμβρίου 2013 παρουσία και της Γραμματέα Ευμορφίας Δέλλιου.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Για τη δημοσίευση
Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

